

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องเพียรพยายามและซื้อตัวปรับอากาศ การได้รับตัวปรับอากาศหมายถึงการอยู่อย่างปลอดภัยจากความร้อนหรือการจู่โจมของมายา
- คำถาม:** ลูกจะมีประสบการณ์ของความทุกข์จากการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่หรือไม่? บาบาเหล่านี้เป็นของใคร?
- คำตอบ:** ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์จากการทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่นี้ เพราะลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกมีความรู้ว่าเวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับบ้านเหมือนฝูงยุง ลูกไม่ได้สัมผัสของความทุกข์เกี่ยวกับการตายของผู้ใดเพราะลูกสังเกตทุกอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเป็นอมตะ บาบของการทำลายล้างนี้ไม่ได้เป็นของผู้ใด เป็นราวกับว่าไฟบุชายัญได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสงคราม ทุกคนจะต้องสู้และตายไปและกลับบ้าน สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน
- เพลง:** เปลวไฟได้จุดขึ้นในชุมนุมของแมลงเม่าที่มีความสุข

โอมชานติ ลูกได้ยินบรรทัดหนึ่งของเพลง นี่คือการชุมนุมของผู้ใด? มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นการชุมนุมของ อินทรา, ท้องพระโรงของอินทราด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายคิดว่าน้ำฝนอินทรา ลูกๆ เข้าใจว่านี่คือท้องพระโรงของมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดและลูกแมลงเม่ากำลังนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อเป็นของท่านขณะที่มีชีวิต นั่นคือลูกตายต่อโลกนี้เพราะลูกดวงวิญญาณที่มีร่างกายไม่ชอบโลกเก่านี้ ที่ที่ทุกคนเฝ้าแต่ต่อสู้กับกันและกัน พ่อพูดว่า: พ่อก่อตั้งสวรรค์ ลูกนั้นต่างลำดับกันไปเช่นกัน บางคนมีเพชรพลอยประเภทหนึ่งและบางคนมีเพชรพลอยอีกประเภทหนึ่งมีชื่อมากมาย การเปรียบเทียบนี้ได้ถูกทำขึ้น ลูกบางคนกลับมารู้คิดและดีมากและต้องแะในการรับใช้ผู้อื่น ผู้ใดจะอยู่ในการต้องแะในงานรับใช้? ผู้ที่ได้อุทิศตนเองต่อเปลวไฟอย่างสมบูรณ์ นี่คือการชุมนุมที่ใหญ่โตมาก ลูกรู้ว่าบาบาได้มาสู่การชุมนุมของดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามผู้ที่รู้จักท่านอย่างดีก็จะอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวในทางปฏิบัติ ในเวลานี้เพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านท่านนั้นที่รู้สิ่งนี้ เพียงผู้ที่เป็นแมลงเม่าและผู้ที่ถูกทดสอบและเป็นของบาบาท่านนั้นที่รู้สิ่งนี้ ได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่านี่คือการตายขณะที่มีชีวิต บาบานั้นเป็นของท่าน เริ่มแรกเมื่อเราอยู่กับท่านเรานั้นปราศจากร่างและแล้วเรามาที่นี่และรับร่างกาย ความรู้ที่ลูกได้รับนั้นไม่สามารถถูกให้โดยใครอื่นเพราะไม่มีใครอื่นรู้จักพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนลูกๆ มีคำกล่าวว่าพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดคือใบไม้ของกิตะ มนุษย์ทั้งหมดบนเวทีโลกนี้อยู่บนใบไม้ของผู้ใด? ทั้งหมดปรากฏมาจากศาสนาเทพนี้ เหตุนี้เองลูกจะมองเห็นในรูปภาพของตนไม่ว่าไม่มีใบไม้ในตอนเริ่มต้น ใบไม้จะเติบโตภายหลัง ดังนั้นใบไม้ได้ถูกแสดงให้เห็นสูงขึ้นไป รากฐานคือศาสนาเทพ เริ่มแรกมีเพียงลำต้นเดียวแล้วกิ่งก้านก็ปรากฏออกมาจากสิ่งนั้นและแล้วใบไม้ก็ปรากฏออกมา อยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลายของโลกมนุษย์ รัฐบาลของวันนี้ไม่ได้เชื่อในศาสนา เขาพูดว่าพวกเขาทั้งหมดสามารถอาศัยอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามมีความขัดแย้งมากมายกับกันและกัน มีบางสงครามดำเนินไปเสมอระหว่างเขา เป็นราวกับว่าไฟบุชายัญได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสงคราม พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งแห่งใดแห่งหนึ่ง สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างวิธีการเช่นที่ว่าพวกเขาต่อสู้และฆ่ากันและกัน ในตอนแรกอินดูสถานและปากีสถานไม่ได้แยกจากกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นหนึ่งเดียวกัน และรัฐบาลนั้นแข็งแกร่งด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถต่อสู้กับกันและกันเพราะพวกเขามีผู้เป็นเจ้าที่ใหญ่โตเหนือพวกเขา เช่นที่ในเวลานี้มีคณะกรรมการของยูเอ็นที่ใหญ่โตสำหรับทั้งโลก อย่างไรก็ตามไม่ได้มีผู้เป็นเจ้าหรือผู้เป็นนายใดสำหรับพวกเขาทั้งหมด พวกเขาได้แบ่งแยกเป็นสอง ความทุกข์เฝ้าแต่ขยายตัว พวกเขาเฝ้าแต่ฆ่ากันและกัน เพียงแต่มองดูที่ความลับของละคร หากพวกเขาต่อสู้กัน บาบของสิ่งนั้นไม่ได้เป็นของพ่อ พวกเขาสังเกตทุกอย่างอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกรู้ว่าทุกคนจะต้องสู้และตายไป เมื่อบุคคลสำคัญตายพวกเขามีรายการพิเศษบางอย่างสำหรับเขาเป็นเวลา 8-10 วัน พวกเขาจะมีวันหยุด ฯลฯ สำหรับลูกไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น ลูกกำลังกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกไม่ได้แม้กระทั่งรู้สึกทุกข์เกี่ยวกับการทำลายล้าง พวกเขาทั้งหมดในเวลานี้จะตายเหมือนฝูงยุง ดังนั้นใครจะดูแลใคร? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงความลับนี้ ผู้ที่จะอาศัยอยู่ในโลกใหม่ต้องขึ้นหนึ่ง หากใครที่ตายไปลูกจะไม่รู้สึกทุกข์ ลูกสังเกตการณ์อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางว่าดวงวิญญาณนั้นไปและรับร่างกายอื่นเพื่อเล่นบทบาทของเขา ในบรรดาลูกเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนมีศรัทธาในสติปัญญา ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านปรอทของความสุขของลูกกำลังสูงขึ้นจากเท้าถึงศีรษะของลูก บางคนมีความซาบซึ้งน้อยกว่าและบางคนมีมากกว่า ความซาบซึ้งของบางคนไม่ได้มีค่าแม้เศษสตางค์ อย่างเช่นหยิบหนึ่งของเกลือในถุงแป้ง คนเช่นนั้นจะเรียกว่าแห้งแล้ง ลูกสามารถบอกว่าผู้ใดมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์และกำลัง

ทำงานรับใช้ของแม่และพ่อ ไม่ใช่ว่าพวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของเขา พวกเขาสามารถแม้กระทั่งทำงานรับใช้มากขึ้น พวกเขาสามารถประกาศชื่อเสียงของพ่อแม่มากยิ่งขึ้น ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาพวกเขาพวกเขายืนดอดบัว พวกเขาอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นมีค่าสรรเสริญที่ยิ่งใหญ่กว่าของพวกเขา ลูกปรากฏออกมาในตอนเริ่มต้น นั่นเป็นละครเช่นกัน ความเลื่อมใสศรัทธาต้องถูกสร้างขึ้น ในสิ่งนั้นเช่นกัน อิฐที่เปราะบางก่อนปรากฏขึ้นและอิฐที่แข็งแรงก็ปรากฏขึ้น ไม่ใช่ทุกคนผ่านการสอบ ICS (เป็นข้าราชการอินเดีย) เพราะรัฐบาลจะต้องจ่ายเงินเดือนอย่างมากแก่พวกเขา เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ ทรัพย์สินสมบัติมากมายต้องถูกให้แก่พวกเขา 8 คนหลักที่สอบผ่าน แล้วลูกประจำของ 108 ก็ถูกสร้างขึ้น ลูกต้องเพียรพยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องจองตัวปรับอากาศและชั้นหนึ่งของลูก ลูกไม่ได้รู้สึกถึงความร้อนในตู้ปรับอากาศ ลูกไม่ควรรู้สึกถึงความร้อนหรือการจุ่มของมายุในโลกลูกได้ด้วยเช่นกัน ลูกควรกลับมาเข้มแข็ง แปรสอผ่านด้วยชั้นหนึ่ง แล้วก็เป็น 108 มีชื่อ 'มหารตี' (คนขี่ช้าง) 'คนขี่ม้า' และ 'กองทัพเท่า' ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่าลูกกำลังซื้อตัวใด ลูกแต่ละคนต้องซื้อตัว สามต้องซื้อตัวของเขาและภรรยาต้องซื้อตัวของเธอเอง ภรรยาได้รับโอกาสมากกว่าเพราะไม่ว่าสิ่งไหนก็ตามที่สามีทำเธอได้รับส่วนแบ่งของเธอครึ่งหนึ่งของสิ่งนั้น สามีของเธอไม่ได้รับส่วนแบ่งของสิ่งใดของข้อตกลงใดก็ตามที่ภรรยาทำหรือสิ่งใดก็ตามที่เธอให้ เพราะสามีคือผู้สร้างและเงินทองอยู่ในมือของเขา อย่างไรก็ตามไม่ว่าสิ่งไหนก็ตามที่เขาทำภรรยาของเขาได้รับส่วนแบ่งของสิ่งนั้น ในสวรรค์ทั้งสองคือผู้เป็นนาย พวกเขามีบุตรชายหนึ่งคน และเขาได้รับมรดกตามกฎหมายแม้กระทั่งลูกสาวก็ประกาศสิทธิในส่วนแบ่งของเธอ ไม่ว่ากฎใดก็ตามที่มีในวงจรที่แล้ว เหล่านั้นก็คือสิ่งที่ต้องดำเนินไป ลูกไม่ควรใส่ใจเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมของสถานที่นั้น บาบามีประเพณีมากมายว่าอาณาจักรจะถูกโยกย้ายไปอย่างไร ที่นั่นเมื่อมีการโยกย้ายเกิดขึ้นพวกเขาจะเชิญบราห์มินและกูรู ฯลฯ ขนบธรรมเนียมก่อนหน้านั้นเคยดีมาก เมื่อพวกเขาไปสู่การปลดเกษียณ เขาจะให้ลูกชายนั่งบนบัลลังก์ด้วยความรักอย่างมากและพูดว่า: "ในเวลานี้ลูกดูแลทุกสิ่ง" ในเวลานี้พวกเขาไม่ได้ปล่อยวางสิ่งใดแม้กระทั่งเมื่อพวกเขาแก่ชรามาก ในตอนแรกลูกๆ มีความรักอย่างมากต่อแม่ของเขา ในเวลานี้ พวกเขาต่อต้านแม่ของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งดึงหางเปียของแม่ของเขาและโยนเธอออกไป นี่เป็นที่รู้ได้ว่าเป็นการมีสายตาที่มืดมัวและต่อต้านผู้เป็นแม่ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกมีความรู้สึกของการชุมนุมที่มีความสุขที่นี่ มีเมลาที่ใดก็ตามที่มหาสมุทรแห่งความรู้นี้อยู่ มีเมลาของแม่น้ำ ลูกผู้เป็นแม่น้ำเฝ้าแต่พบปะในหมู่ของลูก นี่คือการชุมนุมของมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำ ผู้นี้คือจากัดอมบาสรัสวตี ชื่อของเธอได้รับการสรรเสริญด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายเคยมาเพื่อพบผู้เป็นแม่เพราะมรลึของเธอ นั้นดีมาก ลูกสาวรู้สึกด้วยเช่นกันว่ามรลึของมาเคยดึงดูดทุกคนอย่างมาก นี่คือการชุมนุมของมหาสมุทรและแม่น้ำ ลูกมากมายมา เริ่มแรกมีมหาสมุทรแล้วก็มีแม่น้ำและก็มีแม่น้ำเล็กๆ และลาคอง ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจว่าลูกคือแม่น้ำเล็กหรือแม่น้ำใหญ่ แม่น้ำใหญ่นั้นได้รับการเชื้อเชิญให้มาและให้คำบรรยาย ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขานั้นฉลาด พวกเขาเคยเชื้อเชิญมาอย่างมาก: มาและให้สมบัติที่มีค่าที่เธอได้รับจากชีพบาบาแก่เรา ลูกสาวไปและให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ คำพูดแต่ละคำพูดของความรู้นั้นมีค่าหลายแสนรูปี ไม่มีคำพูดใดของความรู้ในคัมภีร์ หากว่ามีแล้วบาร์ดก็จะมั่งคั่งอย่างยิ่ง ในเวลานี้ลูกได้รับเพชรพลอยอย่างมากที่ลูกอยู่อย่างมั่งคั่งในเวลา 21 ชาติเกิด ในเวลานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกนั้นสูงสุดแล้วและแล้วในยุคทองและยุคเงินของลูกก็ลดลง ในเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในห้องพระโรงของพระเจ้า ลูกรู้ว่าบาบาจะให้มรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก ทุกคนจดจำท่าน ผู้อื่นทั้งหมดคือผู้ที่ให้ความทุกข์ ผู้ใดที่ให้ความทุกข์แก่ลูกได้ลูกลืมแล้ว โอ้ บาบ่า ท่านผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเป็นของฉัน อย่างไรก็ตาม เพราะว่าพวกเขาได้ยื่นชื่อของกฤษณะ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำเขา ลูกเคยอยู่ในอาณาจักรของกฤษณะ พ่อทำให้ดินแดนของคันทันเป็นดินแดนของกฤษณะ จากดินแดนที่เป็นเช่นปีศาจจะกลายเป็นดินแดนที่สูงส่ง พวกเขาได้แสดงให้เห็นการบรรพที่ที่เกิดขึ้นระหว่างปีศาจและเทพด้วยเช่นกัน และเทพกลับมามีชัยชนะ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในสวรรค์ ในความเป็นจริงการบรรพของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า ในเวลานี้จะมีความกระหายอย่างมากสำหรับการแสดงรามาณะเพราะดาเซรากำลังมาถึง แม้กระทั่งรัฐบาลก็เฉลิมฉลองสิ่งนั้น พวกเขามีรามลีลา(กิจกรรมที่สูงส่งของราม) แต่พวกเขาไม่รู้วาระอันคือสิ่งใด ลูกบางคนพูดว่า: ให้บางคนนำโยคะแก่เรา ในความเป็นจริงลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวัน พวกเขาถูกทำให้หนึ่งในการฝึกจิตเป็นพิเศษ ด้วยการนั่งที่นี้ พวกเขามีการจดจำระลึกถึงเล็กน้อย มีผู้คนมากมายที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อพวกเขาไปที่ศูนย์ แต่เมื่อพวกเขากลับบ้านทุกสิ่งก็จบสิ้น พวกเขาไม่ได้มีการฝึกฝนของการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของเขาเฝ้าแต่เร่ร่อนในทิศทางอื่น มีการอธิบายแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคือดวงดาวและดวงวิญญาณเรียกว่าเป็นจุดด้วยเช่นกัน ดวงดาวมีจุดที่แหลมมากมายในขณะที่จุดนั้นไม่มี ดวงวิญญาณเรียกว่าเป็นดวงดาวเพื่อสร้างการเปรียบเทียบ พวกเขาถูกเรียกว่าดวงดาวที่โชติด้วยเช่นกัน มีประกายของความรู้ในดวงวิญญาณผู้เป็นจุด บทบาททั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณผู้เป็นจุด พ่อพูดว่า: พ่อผู้เป็นจุดมีบทบาทเช่นนั้นเช่นนี้ในพ่อที่พ่อได้เล่นใน

หนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ มีบทบาทที่ใหญ่โตที่สุดเพราะลูกทั้งหมดลงไปทั้งวงจร ดังนั้นลูกจะกลายเป็นผู้ที่เป็นราชาผู้ปกครองโลก ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์หรือความสุขลูกได้รับสิ่งนั้น บทบาทของพ่อไม่ได้มากเท่ากับบทบาทของลูก พ่อเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ แล้วงานรับใช้ของพ่อก็เริ่มขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกคนจดจำพ่อตามละครไม่ว่าพวกเขาทราบให้วุ่นซาเทฟใดก็ตาม พ่อคือผู้ที่ประทานนิมิตของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขา นี่คืบทบาทของพ่อในละคร พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้รับนิมิตโดยเทพเหล่านั้นและมีพระเจ้าในพวกเขาเช่นกัน พวกเขาเชื่อว่าเพราะพวกเขาได้นิมิตของคณศที่ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในคณศ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาได้รับเอาความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกทั้งหมดพูดว่า: เราทั้งหมดจดจำบาบา นั่นคือ มีการจดจำระลึกถึงบาบาในเราแต่ละคน เหตุนี้เองพวกเขาเชื่อว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า: ทุกคนมีการจดจำระลึกถึงพ่อตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าใดบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากตามนั้น มีดวงวิญญาณปรากฏอยู่ในแต่ละคน พ่อสามารถเข้ามาในลูกคนใดและให้ประโยชน์ใครบางคน อย่างไรก็ตามความหมายที่ผิดได้เกิดจากสิ่งนั้น สิ่งนั้นลูกกำหนดในละครด้วยเช่นกัน ตามละครทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง มีบทบาทในละครสำหรับคัมภีร์ ฯลฯ ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน ผู้ที่เขียนคัมภีร์เหล่านั้นมาก่อนจะเขียนสิ่งเหล่านั้นอีกครั้ง พวกเขาถ่ายทอดกิตะและพวกเขาจะถ่ายทอดกิตะเดียวกันหลังจากหนึ่งวงจร ดังนั้นในเวลานี้พ่อกำลังนั่งอยู่ในชุมนุมของลูกๆ ดูเหมือนลูกต้องสำหรับพ่อที่จะอยู่ในท่ามกลางผู้ที่รู้จักพ่อ อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่รู้จักพ่อจะทำสิ่งใดขณะที่นั่งอยู่ในชุมนุมนี้? เมื่อลูกให้คำบรรยาย ฯลฯ ผู้คนมากมายจะมา ของพวกเขาไม่ใช่ชุมนุมที่มีความสุข(เมหฟิล) กับผู้เป็นเปลวไฟ เป็นที่นี้ที่ลูกมีชุมนุมที่มีความสุขกับผู้เป็นเปลวไฟ บางคนอุทิศตนเองแล้วโยคะของสติปัญญาของเขาก็หันเหไปสู่แห่งอื่น ถ้าลูกไม่กลับมาสมบูรณ์พร้อมสติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่เร่ร่อน ลูกไม่สามารถพูดว่าลูกมีสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมหรือสภาพที่ปราศจากกิเลส อย่างสิ้นเชิงในเวลานี้ สิ่งนั้นจะเป็นในเวลาสุดท้าย แล้วลูกจะละร่างเก่าของลูก นี่คือนั่งเก่า ดวงวิญญาณทำทุกสิ่งผ่านอวัยวะทางร่างเก่าเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับจากชีพบาบาแก่ทุกคน ให้ทานของเพชรพลอยที่ไม่สูญสลายของความรู้และกลับมามั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชชาติเกิด

2. ทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก กลายเป็นเช่นดอกบัวและสรรเสริญชื่อเสียงของพ่อ อยู่อย่างซื่อในงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมและเป็นเช่นเดียวกับพ่อ และให้ความคิด คำพูด และการทำเป็นเหมือนกัน

เวลานี้บัพดาดาปรารภนาที่จะเห็นลูกทุกคนหัดเทียมกัน เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม การที่จะกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม จงให้การคิด การพูด และการกระทำในทั้งสามสิ่งนี้เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกกำลังเตรียมการทั้งหมดสำหรับสิ่งนี้ ลูกมีความคิดและมีความปรารถนาของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามความปรารถนานี้จะได้รับการเติมเต็มเมื่อลูกไม่รู้ในเรื่องของความปรารถนาอื่นๆ ทั้งหมด ความปรารถนาเล็กๆ ทั้งหมดเหล่านั้นจะไม่ปล่อยให้ลูกได้รับการเติมเต็มในความปรารถนาเดียว

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่อะแควและคาร์มาที่ทให้คำพูด การกระทำ และรูปแบบการดำเนินชีวิตของลูกเป็นเหมือนกัน

*** โอม ขานติ ***